

Strandsatt på en öde ö

Jag och mina två kompisar sitter på flygplanet och ska åka hem till Stockholm. Vi har varit i Spanien. Min ena kompis har blå fina ögon och lugg vid ögonbrynen. Min andra kompis har långt hår som jag. Hon som har lång lugg och heter Vilma och hon som har långt hår heter Alice. Dom är mina bästa kompisar. Nästan varje sekund tittar jag ner på telefonen och tittar på klockan. Klockan är 04:00 och jag är så trött. Vi gäspar alla på samma stund. I samma stund pratar kapten:

-Hej alla som är här jag har en dålig nyhet att berätta. Motorn är trasig så vi måste landa vid en öde ö. Vi landar snart.

Mitt hjärta slår fort och jag är så rädd, sa ja till mina kompisar. Om det här är slutet snart vill jag säga hejdå. Vi grät en stund tillsammans.

Fort åker vi mot marken. Aaaaaaaaah! ropar jag. När vi har landat springer alla ut.

-Hur ska vi komma hem nu, säger jag

-Jag vet inte, säger Alice.

När det blir kväll tittar jag i min väska och där hittar jag ett tält som jag och mina kompisar bygger. Tältet är grått med svarta ränder. Jag tittar i min väska ingen för att titta om jag hade en filt. Men de hade jag inte. Då kom jag på att jag hade en ficklampa. Då tittade jag. JAG HADE EN FICKLAMPAN! Jag blev så lycklig. När det blir morgon igen ser jag en helikopter. Då tittar jag i min väska. Jag sa till mina kompisar:

- Jag tror att vi kommer att bli räddade!!! Dom ropade hurra hurra. Jag lyste upp i luften medans mina kompisar lyfte upp händerna och viftade. Alla ropar också hjälp. Vi ser hur helikoptern styr ifrån oss och vi blir så ledsna allihop. Efter en stund ser vi helikoptern vända. Vi blir jätteglesa och backar så att den får en plats att landa på.

Helikopterpiloten öppnar dörren så att vi kan kliva in. Då när vi sitter på platserna får vi ett par hörlurar så vi kan prata med varann. Vi känner oss glada för vi blev räddade.

När vi kommer hem har mamma och pappa gjort en god middag, och vi berättar allt som har hänt. Mamma och pappa blir oroliga och glada. Sen åker Alice och Vilma hem till sig. Dagen efter säger vi allt om resan till våra kompisar.